

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Prima Dies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Pro prima Die.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS ET SACERDOTIS

Scopus.

Propositum serium tam suam, quam proximi
studiosus deinceps procurandi.

Tessera.

Domino patientiam habe in me, & omnia reddas
Matth. 18.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de homine peregrè profectore, vocante servos suos, & varia talenta tradente, quæ Matthæus c. 25. describit sequentibus verbis: *Homine profectus vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Dedit quinque talenta, alij autem duo, alij vero unum cuique secundum propriam virtutem, & profectus est longum. Abiit autem, qui quinque talenta acceperat, & lucratus est in eis, & lucratus est alia quinque. Similiter, qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, & abscondit pecuniam Domini sui. Post multum vero temporis venit Dominus servorum illorum, & posuit rationem cum eis, & accedens ad quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce quinque superlucratus sum. Ait illi Dominus: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. Ait autem, & qui duo talenta acceperat. Et ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. Ait illi Dominus: Euge serve bone, & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. Accedens autem, & qui unum talentum acceperat: ait, Domine, scio quia homo durus es, metui, & non seminasti; & congregas, ubi non sparxisti: &*

Abcondi talentum tuum in terra: ecce habes, quod
 tuum est. Respondens autem Dominus ejus, dixit ei: Serve
 male, & piger, sciebas, quia meto, ubi non semino, & con-
 grega, ubi non sparsi: oportuit ergo committere pecuniam
 tuam Nummulariis, & Seniens ego recepissem utique, quod
 tuum est cum usura. Tollite itaque ab eo talentum, & date
 illi, qui habet decem talenta; Omni enim habenti dabitur,
 & augetur: ei autem, qui non habet, & quod videtur ha-
 bere, auferetur ab eo. Et inutilem servum eijcite in tene-
 bras exteriores: illic erit fletus, & stridor dentium.

Considera II. Qualem exitum habuerit negligentia ser-
 vi, qui talentum suum abscondit; qualem è contrario illo-
 rum diligentia, qui totidem alia talenta lucrati sunt.

Considera III. Si tibi optio daretur, alterutram horum
 servorum sortem eligendi, an non potius cum diligentibus
 operari, atque adeò simile à Domino præmium expectare,
 quam cum pigro illo servulo talentum defodere, & tam gra-
 ven tibi accerere pœnam mallet? Vide ergo, quid hæc-
 tus egeris, & deinceps saltem in meliorem partem te resolve.
 Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Qualia sint talenta, quæ tibi à Domino tuo
 concessa sunt, nimirum omnia illa media, quæ tibi sunt in
 ordine ad tuam proximique salutem procurandam concessa,
 qualia sunt ex naturalibus quidem ingenium, scientia, vires
 corporis &c. ex supernaturalibus verò vocatio ad religio-
 nem, gratia vocationis, exercitia virtutum juxta instituti
 normam suscepta &c.

Considera II. Quàm præclara sint hæc talenta, sive dan-
 tis charitatem in vocatione, sive accipientis vilitatem, & in-
 gratitudinem, sive ipsorum talentorum propriam excellen-
 tiam, & dignitatem; sive lucrum per illa faciendum, scilicet
 tuam, proximique salutem, sive denique præmium à Domi-
 no ob fidelem administrationem offerendum consideres.

Considera III. Si ab ijs, qui tam exigua talenta accepe-
 runt, tam severa ratio exigitur, è contrario autem tam am-
 plium fidelis servitij præmium promittitur, quantum tu, si
 tam præclara talenta malè impenderis, pœnam, indignatio-
 nem.

némque timere; aut quantam, si bene collocaveris, remunerationem à DEO expectare possis; quàmque adeò novos animos concipere debeas ad eadem talenta, quàm optimè poteris, in tuam, proximique salutem impendenda. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quis sit modus ille optimus prædicta talenta collocandi, nimirum si nihil aliud cogitaveris, locum aut operatus fueris, quàm quod DEUS vult, quo modo vult, & quia vult, id est, si semper occupatus sis in ijs rebus, quibus obedientia præscribit; sed & modum, qui tibi vel à Superioribus, vel à regula præscribitur, sedulo observaveris; nihil aliud in tali exercitio, quàm solum DEI beneplacitum ultimatè quasièris.

Considera II. Quàm facilis sit hic modus, sive illi gratia sive auxiliorum à DEO offerendorum copiam & efficaciam sive sociorum cooperantium exempla, sive præmij gratiam magnitudinem consideres.

Considera III. Quid te potissimùm ab hoc modo abstinendo hactenus impedièrit, & quomodo vel nunc tale impedimentum toto animi conatu remove velis. Cogitandum ad Christum repetendo assidue tum illud Davidis Psal. 115. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? tum illud servi Matth. 18. Domine, patientiam habeam in me, & omnia reddam tibi.* Vide, si placet, Ambrosij in notula p. 2. Medit. 185. fol. 486.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 25. & illa maxime verba perpendantur: igitur ad profectum ferveas, quia mercedem laborum in brevi recipies, nec erit tunc amplius tibi dolor in finibus tuis? Modicum nunc laborabis, & magna requiem, imò perpetuam lætitiã invenies.

Pro prima Die.

MEDITATIO II.

Scopus.

Seria detestatio peccatorum antiquorum, & Sita inchoatio.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de filio prodigo, quam D. Lucas
 15. sequentibus verbis describit: *Homo quidam habet
 tres filios, & dixit adolescentior ex illis Patri: Pater, da
 mihi portionem substantia, quam me contingit. Et divisit il-
 li substantiam; Et non post multos dies congregatis omni-
 bus adolescentior filius peregrè profectus est in regionem lon-
 quam, & ibi dissipavit substantiam suam vivendo luxu-
 riosè. Et postquam omnia consummasset, facta est fames
 valida in regione illa, & ipse cepit egere. Et abiit, & ad-
 iungit uni Civium regionis illius, & misit illum in Villam
 suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem su-
 um de siliquis, quos porci manducabant: & nemo illi dabat.
 Et cum reversus dixit: quanti mercenarij in domo Pa-
 tris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! sur-
 gens, & ibo ad Patrem meum, & dicam ei: Pater peccavi
 in Calum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius
 tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens
 venit ad Patrem suum. Cum autem adhuc longè esset, vidit
 illum Pater ipsius, & misericordiâ motus est, & accurrens
 incidit super Collum ejus, & osculatus est eum. Dixitque
 ei filius: Pater peccavi in Calum, & coram te, jam non
 sum dignus vocari filius tuus: Dixit autem Pater ad servos
 suos: Cito proferte stolam primam, & induite illum, & date
 sabbulum in manum ejus, & calceamenta in pedes ejus: &
 adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus,
 & epulemur: quia hic filius meus mortuus erat, & revi-
 vit, perierat, & inventus est. Et ceperunt epulari. Erat
 autem filius ejus senior in agro, & cum veniret, & appro-
 pinquaret domui, audivit Symphoniam, & chorum: & so-
 citavit unum de servis, & interrogavit, quid hæc essent? Isque
 dixit illi: Frater tuus venit, & occidit Pater tuus vitulum
 saginatum, quia salvum illum recepit. Indignatus est au-
 tem, & volebat introire. Pater ergo illius egressus cepit ro-
 gare illum. At ille respondens, dixit Patri suo: Ecce tot
 annis servo tibi, & nunquam mandatum tuum praterivi,
 & nunquam dedisti mihi badum, ut cum amicis meis epu-
 larer: sed postquam filius tuus hic, qui devoravit substan-
 tiam*

ziam suam cum meretricibus, Senit, occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum eras, omnia mea tua sunt: epulari autem, & gaudere oportuit quia frater tuus hic mortuus erat, & revixit, peritulum inventus est.

Confidera II. Quàm bene tota hæc Parabola tibi conueniat, imò quot partibus tua stultitia Parabolici huiusmodi stultitiam excedat, sive Patrem, quem reliquisti confidens, sive substantiam, quam dissipasti, puta, inspirationes, gratia supernaturalia, virtutes, gratiam, merita &c. amittas, sive meretrices, quibus adhæristi, scilicet mundanas & naturales cupiditates perpendas, sive ipsorum peccatorum, toto discessus tui tempore commisit, multitudinem gravitatem spectes.

Confidera III. Quem fructum ex omnibus hisce peccatis tuis reportaris, an non æqualem filio prodigo? ut scilicet perpetua fame & concupiscentia turpium voluntatum tuus fueris, & his ipsis voluptatibus velut siliquis peccatorum animum tuum pascere desideraris, nec tamen unquam illas satiari poteris, sed exclamare cum Salomone ecclesiasticus Eccl. 2. *Cumque convertissem me ad universa opera que fecerunt manus mea, & ad labores, in quibus frustra laboraveram, & idi in omnibus vanitatem, & afflictionem meam.* Vide ergo, an non æquum sit, ut cum filio prodigo tuus versus dicas: *Quanti mercenarij (id est, Religiosi & religiosi DEO fideliter servientes) in domo Patris mei divitiarum panibus (id est, veris & solidis consolationibus) jure meo hic fame perco. Surgam, & ibo ad Patrem meum.* Loquium ad SS Patronos, ut facilem tibi ad Patrem meum suis Suffragiis obtineant.

Punctum II.

Confidera I. Quanto cum gaudio & charitate rediens huius prodigus à Patre suo exceptus sit, nam 1. Misericorditer motus est. 2. Accurrit. 3. Cecidit super collum ejus. 4. Circumsculatus est eum. 5. Stulam & calceamenta profert ei. 6. Convivio pingui eum adhibuit. 7. Symphoniam cantantem præcepit. 8. Contra fratris invidiam & murmurationem defendit. quæ omnia manifesta sunt indicia singularis amoris ex tali reditu conceptæ.

Confidera II. Quàm multis partibus felicior reditus tuus futurus, maximè si stolam gratiæ, quam tibi circumdare; convivium securæ mentis, aut etiam Evcharistiæ, ornata cælestium donorum, quæ tibi paravit &c. perpendas; tantò majus item gaudium non tantùm cælesti Patri & Christo, B. V. & Sanctis, sed etiam Domesticis, Externis. De- & tibi ipsi ex tali tua reversione sit exortiturum, ut ve- applicari possit illud Luc. 1. *Multi in natiuitate ejus (& reversione) gaudebunt.*

Confidera III. Quantos stimulos hæc omnia tibi addere possint, & debeant ad hoc propositum tuum quàm celerrimè, perfectissimèque exequendum, ut, qui hactenus tantam, quantum in te erat, tristitiæ materiam DEO, SS. & proximo credidisti, deinceps offensam talem multiplicato gaudio emendes. Colloquium ad B. V. illud S. Augustini cum la- & rymis usurpando: *Per te accessum habeamus ad filium, ô* *inuentrix gratia, genitrix Vita, mater salutis, ut* *arte nos suscipiat, qui per te datus est nobis. Excuset apud* *DEO grata nostra Geniam impetret Sanitatis.*

Punctum III.

Confidera I. Quàm grato animo Filius hic prodigus tantum Patris sui beneficium & favorem agnoverit, quantâ charitate deinceps cum profecutus sit; si enim juxta Christi sententiam Lucæ c. 7. cui plus dimittitur, plus diligit, quantum diligere debebat, cui tam multum remissum est? quàm cau- & tu deinde fuerit in omnibus occasionibus vitandis, per quas prius seductus, & in tanta mala præcipitatus fuerat.

Confidera II. Quantò magis tu hæc omnia præstare de- & beas, utpote qui, sicut plura longè & graviora peccata com- & miseras, ira majus etiam in eorum remissione beneficium ac- & ceptisti, atque adeò majorem quoque gratias agendi, & dili- & gendi obligationem contraxisti.

Confidera III. Quomodo huic tuæ obligationi satisfacere, & vel hinc occasionem & causam perfectissimæ vitæ insti- & tuendam sumere velis. Colloquium ad Christum, & æternum & Patrem, illud frequenter repetendo: *Pater, peccavi in ca-*
lum,

lum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus.

Vide Spinolam p. 2. Med. 163. fol. 420.

Legatur ex lib. 3. de Imit. c. 5. & illa verba maxime perpendantur: nihil sic timeas, sic vituperes, & fugias, nisi peccata tua, quæ magis displicere debent, quàm qualibet rerum damna.

Pro prima Die.

MEDITATIO III.

Seu

Si magis placet, Consideratio de Radice peccatorum, seu Concupiscentia.

Scopus.

CONCUPISCENTIÆ ERADICANDÆ
PROPOSITVM.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de divite horrea, & zellis, quam S. Lucas c. 12. sequentibus verbis describit: *Hic unus eorum dicitur, cuiusdam divitis uberes fructus ager attulit: & cecidit intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo, qui congregem fructus meos? & dixit: Hoc faciam, destruant horrea mea, & majora faciam: & illuc congregabo omnia, quia ta sunt mihi, & bona mea, & dicam anima mea: habes multa bona posita in annos plurimos, requiesce, & bibe, & epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte hac animam tuam repetunt à te: qua autem parabis, ut non erunt?*

Confidera II. Quis sit Scopus per hanc parabolam, & isto intentus, videlicet, ut doceret, quàm vana esset concupiscentia temporalium bonorum concupiscentia, quàmque adeo in viribus è corde eijcienda, ideò enim mox post abiectionem parabolam adjecit: sic est, qui sibi thesaurizat, & non est Deum dives.

Confidera III. An non in te quoque fuerit similitudo concupiscentia, pro qua adimplenda tot inanes iniquitates & sollicitudines gesseris; an non illis meritò annuntia-

meris, de quibus S. David Pf. 38. dixit, *universa vanitas
vanis homo vivens; in imagine pertransit homo, sed & fru-
stratur; thesaurizat, & ignorat, cui congregabis*
Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quantorum malorum radix fuerit huic di-
concupiscentia, & abundantia bonorum & voluptatum
temporalium, nimirum omnium illorum vitiorum, quæ ex
convijs, nimio potu & cibo oriri solent.

Confidera II. An non similes effectus in te quoque produ-
hujus vel illius rei, quam tam inordinatè hæcenus ap-
peristi, concupiscentia? an non omnium aut plerorùmque
vitiarum & imperfectionum tuarum causa & origo extite-
rit? Unde bella & lites in vobis? nõne ex concupiscentijs
vitijs, quæ militant in membris vestris.

Confidera III. Si neminem in domo tua patereris, qui pa-
turbarer inter domesticos, variæque & gravia tibi ac il-
li damna crearet, an non æquissimum sit, ut tam noxiam
concupiscentiam ex animo tuo penitus eijcias, memor
sententissimæ illius doctrinæ ab Authore lib. de imit. 3. c. 27.
his verbis: Juvat igitur, non quælibet res adepta, & de-
ex corde radicitus: Crede ergo dictum tibi à DEO, quod
Sara Gen. 21. Abrahamo dixit: Eijce ancillam hæc
(concupiscentiam) & filium ejus (id est inordinatum amo-
Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quo potissimum medio DEVS hunc divitem
concupiscentia sua avertere conatus sit, nimirum illis ver-
bis: *Stulte hæc nocte animam tuam repetent à te, & qua-
runt, cujus erunt?* quasi diceret, cur fili mi quæris vani-
tatem, & mendacium, & non potiùs desideras verum & æter-
num bonum? cur siti animæ tuæ extinguendæ eligis guttam
temporariam ex lacuna sordidarum voluptatum haustam, & non
potiùs os animæ tuæ fonti vivo, & puteo aquarum viventium
applicas? cur amas bona, quæ quotidie peribunt, & cum
peribunt & tu peribis millies, & non potiùs amas æternum bo-
num, ut æternùm beatè vivas, & interim bene vivas? cur a-

mas bona, quæ indigent bono, & non potius diligis bonum quod affluit bonis? cur amas bona, quæ nolunt a te amari & non potius amas eum, quem omnia volunt amare? cur amas formas, quæ te deformant, & non potius amas eum, quæ si amaveris, faciet te formosum? cur amas bonum, quod alius amet, invides, aut irasceris, & non potius amas bonum quod, ut omnes ament, optabis & gaudebis?

Confidera II. Quàm efficax sit hoc medium, ut patet in aliis multis expertus est Rollandus, qui, postquam diu in tegrum in delicijs consumpsisset, tandem noctu ad se reversus cogitavit: & quid mihi relictum est ex his omnibus delicijs, quæ hodie percepi? an non, quòd de die hoc modico, idem olim de tota vita iudicaturus sum? Cur ergo in illa, vagaris per creaturas, quærens bona animæ & contempnens, quære unum bonum, in quo est omne bonum, & sufficiens? & sequenti die Religionem ingressus est.

Confidera III. Quomodo tu quoque idem medium adhibere velis, & vel hodie ita omnibus renuntiare, ut cum illis Apostolis dicere possis illud Matth. 19. *Eccce reliquimus omnia &c.* Colloquium ad Christum frequenter habuit Iulius S. Augustini l. 10. c. 27. repetendo, *serò te amavi, & christudo tam antiqua & bona, serò te amavi.* Ecce enim eras, & ego foris, tecum eras, & tecum non eram. Iulius S. Davidis Pf. 72. *quid mihi est in celo, & à te, qui sedes super terram, Deus cordis mei, & pars mea Domini aeternum.* Vide Spinolam p. 2. Medit. 153. fol. 351.

Legatur ex lib. de imit. 3. c. 32. & illa maxime verba perpendantur: Tene breve, & consummatum verbum, mitte omnia, & invenies omnia; relinque cupiditatem, & venies requiem.

Pro prima Die.

MEDITATIO IV.

DE MORTE JUSTORUM ET
PECCATORUM.

Scopus.

Propositum se bene præparandi ad mortem.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de seruo vigilante, & Domini à Nuptijs redeuntis adventum expectante, quam S. Lucas c. 12. sic describit: *Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis, cum venerit & pulsaverit, confestim aperiatur ei: Beati servi illi, quos, cum venerit Dominus, invenerit vigilantes: Amen dico vobis, quod praeinget se, & faciet illos discubere, & transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, etsi in tertia vigilia venerit, & ita invenerit, beati sunt servi illi. Hoc autem scitote, quoniam si sciverit pater familias, quâ horâ fur veniret, vigilaret utique, & non sineret perfodi domum suam. Ita & vos estote parati, quâ horâ, quâ non putatis, Filius hominis veniet. Vide itaque, quis Scopus à Christo per hanc parabolam intensus sit, scilicet ut nos adhortaretur, ad mortis horam semper ob oculos habendam, atque ad eò omnia illa media adhibenda, quae ad vitam sanctè felicitèrque claudendam conducere possunt.*

Confidera II. Quidnam sit, quod potissimum in seruo Parabolico Christus requisivit, & laudavit, nimirum *vigilare*, id est, non somnolenter officia ad verum DEI servum, id est, Sacerdotem, spectantia obire. 2. *Quoad lumbos succinctum* fore, id est, omnes carnis concupiscentias, quae à perfectione potissimum impediunt, per mortificationem refrænare. 3. *Lucernas ardentes in manibus tenere*, id est, totam vitam suam sanctissimo DEI beneplacito (quod juxta Davidem Ps. 118. est lucerna pedibus nostris, & lumen semitis nostris conformare.

Confidera III. Quomodo hæc omnia hætenus observaveris, & observare deinceps velis. Colloquium ad SS. Patrones.

Punctum II.

Confidera I. Quale præmium Christus promiserit seruo vigilanti, nimirum quòd beatus sit futurus, & super omnia bona constituendus.

Considera II. Quænam sit illa beatitudo, quænam bonum illud, super quæ constituetur talis servus, nimirum illa, de qua dicitur Apostolus 1. ad Cor. 2. 1. dixit, quòd nec oculus ea vidit, nec auris audiverit, nec in cor hominis ascenderit. Item, de quibus S. David Ps. 16. dixit: *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.*

Considera III. Quàm dignum sit hoc præmium, ut propter illud omnia supra dicta capita exactissimè impleas, observes, maximè si perpendas, quàm multò difficiliore sequia exhibeant filij hujus seculi, ut præmium longævus, & beatitudinem tantum apparentem, paucisque duraturam obtineant; an non vel horum exemplo ad filii servi officium perfectè præstandum te excitabis, illudque Augustini olim efficaciter propositum objicies: *poteris istis? ista, & ego non potero?* an non & illud Naamo à suo fratri suo 4. Reg. 5. dictum applicabis, paucis mutatis, & *si rem grandem tibi dixisset DEVS, certè facere deberes, quò magis, quia nunc dixit tibi: Vigila, sicut lumbi præcincti, & lucernæ ardentes in manibus tuis?* Quod quidem ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quid in eadem parabola Christus dixit servo, qui dicens in corde suo: moram facit Dominus venire: cœpit percutere servos & ancillas, & edere, & bibere, & inebriare &c. nimirum quòd Dominus ejus in die, quod sperat, & horâ, quâ nescit, veniet, & dividet eum, partemque ejus cum infidelibus ponet.

Considera II. Quàm gravis pœna in dictis verbis comprehensa sit, quid enim est dividi à DEO, quàm pœnam æternam incurrere, & à beatitudine summa separari? quid est partem cum Infidelibus accipere, nisi cum his pœnam sensu pœnæ actualibus debitam sustinere?

Considera III. Si pœna hæc tantò major est in illo servo, qui magis voluntatem Domini cognovit, frequentiusque Domino ad vigilantiam excitatus est, pluribusque modis ad tale officium præstandum instructus, majoribusque præmissis propolitis animatus, quantam pœnam expectare, & sustinere debeat Sacerdos, qui tot inspirationes, tot auxilia, tot

iffa eundem in finem accepit? an non verè vapulabit multo, si vigilantiam negligat, & alia fidelis servi officia officiosè perfolvat? vide ergo, quid hætenus egeris, & agere incipere velis. Colloquium ad Christum cum convenientibus affectibus. Vide Spinolam p. 2. med. 156. fol. 400.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 23. & illa præcipuè verba bene perpendantur: Beatus, qui horam mortis suæ semper anteculos habet, & ad moriendum quotidie se disponit. Stude de nunc taliter vivere, ut in hora mortis valeas potiùs gaudere, quàm timere.

Pro secunda Die.

MEDITATIO I.

DE JUDICIO EXTREMO.

Scopus.

Propositum DEO satisfaciendi, antequam rationem ultimam exposcat.

Tessera: Domine patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Matth. 18.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam Regis, qui voluit rationem portare cum servis suis, quam S. Matthæus c. 18. sic describit: *Assimilatum est regnum caelorum homini Regi, qui soluit rationem ponere cum servis suis, & eum capisset rationem ponere, oblatum est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta. Cum autem non haberet, unde redderet, jussit eum Dominus ejus vanumdari, & uxorem ejus, & filios & omnia, qua habebat, & reddi. Procidens autem servus ille, orabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Misertus autem Dominus servi illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. Egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios, & tenens suffocabat eum, dicens: redde quod debes. Et procidens conservus ejus rogabat eum, dicens: patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abijt, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum.*

Bb 5

Viden-